FÖRSTAINSTANSRÄTTENS BESLUT (andra avdelningen)
den 5 juli 2006 *

I mål T-357/05,

Comunidad Autónoma de Valencia — Generalidad Valenciana (Spanien), företrädd av J.-V. Sánchez-Tarazaga Marcelino,

sökande,

mot

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av L. Escobar Guerrero och A. Weimar, båda i egenskap av ombud,

svarande,

angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2005) 1867 slutlig, av den 27 juni 2005, om nedsättning av det stöd som sammanhållningsfonden ursprungligen beviljat projektgrupp nr 97/11/61/028 för insamling och behandling av avloppsvattnet på Comunidad Autónoma de Valencias (Spanien) medelhavskust,

* Rättegångsspråk: spanska.

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (andra avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden J. Pirrung samt domarna A.W.H. Meij och I. Pelikánová,

justitiesekreterare: E. Coulon,

följande

Beslut

Bakgrund och förfarande

1 Sökanden har, genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 19 september 2005, väckt talan mot kommissionens beslut K(2005) 1867 slutlig, av den 27 juni 2005, om nedsättning av det stöd som sammanhållningsfonden ursprungligen beviljat projektgrupp nr 97/11/61/028 för insamling och behandling av avloppsvattnet på Comunidad Autónoma de Valencias (Spanien) medelhavskust.

2 Av ansökan framgår att sökanden företräds av J.-V. Sánchez-Tarazaga Marcelino, "letrado", som är anställd på sökandens rättstjänst. Ansökan åtföljs av ett intyg från vicedirektören på sökandens rättstjänst om att J.-V. Sánchez-Tarazaga Marcelino har getts behörighet att företräda sökanden i förevarande mål.

3 Den 25 november 2005 anmodade förstainstansrätten sökanden, med tillämpning av artikel 44.6 i förstainstansrättens rättegångsregler, att ange huruvida dess företrädare var advokat och medlem av advokatsamfundet i Spanien, och i så fall inkomma med intyg på detta. Samtidigt informerades parterna om att fristen för svaromålet sköts upp tills vidare. Den 7 december 2005 svarade J.-V. Sánchez-Tarazaga Marcelino att han, trots att han inte var medlem av advokatsamfundet, enligt spansk rätt var behörig att företräda sökanden vid de nationella domstolarna och gemenskapsdomstolarna.

4 Den 22 december 2005 inkom Comunidad Autónoma de Andalucía — Junta de Andalucía med en interventionsansökan. Den 7 respektive den 18 mars 2006 inkom sökanden och kommissionen med sina yttranden över huruvida interventionsansökan kunde tas upp till prövning.

Rättslig bedömning

5 Enligt artikel 111 i förstainstansrättens rättegångsregler kan rätten, om det är uppenbart att talan inte kan tas upp till prövning eller att talan helt saknar rättslig grund, fatta ett motiverat beslut utan ytterligare behandling.

6 I förevarande fall har förstainstansrätten beslutat att med tillämpning av denna artikel fatta beslut utan ytterligare behandling.

7 Enligt artikel 19 tredje stycket i domstolens stadga, som med stöd av artikel 53 i samma stadga skall tillämpas på förfarandet vid förstainstansrätten, skall parter, utom de som avses i första och andra styckena i den bestämmelsen, företrädas av en advokat vid gemenskapsdomstolarna, det vill säga, enligt den spanska versionen, av

en "abogado". Dessutom framgår det tydligt av artikel 19 fjärde stycket i domstolens stadga att två kumulativa villkor skall vara uppfyllda för att en person skall få företräda eller biträda andra parter än medlemsstaterna och gemenskapernas institutioner vid gemenskapsdomstolarna, nämligen att personen i fråga är advokat och att vederbörande är behörig att uppträda inför domstol i någon av medlemsstaterna eller i en annan stat som är part i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES). Dessa krav utgör väsentliga formföreskrifter vars åsidosättande medför att talan skall avvisas.

8 Det krav som ställs i artikel 19 i domstolens stadga har sin förklaring i uppfattningen om advokatens roll såsom medarbetare i rättvisans tjänst och att advokaten helt oberoende och i rättvisans övergripande intresse skall biträda klienten i enlighet med dennes behov. Motsvarigheten till detta skydd är reglerna om god advokatsed som fastställs och övervakas i det allmännas intresse av de för detta ändamål bemyndigade institutionerna. En sådan uppfattning återspeglar de gemensamma rättsliga traditionerna i medlemsstaterna och återfinns också i gemenskapens rättsordning (domstolens dom av den 18 maj 1982 i mål 155/79, AM & S mot kommissionen, REG 1982, s. 1575, punkt 24, svensk specialutgåva, volym 6, s. 405; och förstainstansrättens beslut av den 28 februari 2005 i mål T-445/04, ET mot harmoniseringsbyrån — Aparellaje eléctrico (UNEX), REG 2005, s. II-677, punkt 8).

9 Detta oberoende och denna tjänst i rättvisans övergripande intresse skulle äventyras om andra parter än de som avses i artikel 19 första och andra styckena i domstolens stadga (de så kallade privilegierade parterna) kunde låta sig företrädas vid gemenskapsdomstolarna av en person som inte var advokat och medlem av advokatsamfundet, utan som var knuten till sökanden på grund av ett anställningsförhållande. En sådan person skulle nämligen vara likvärdig med ett ombud i den mening som avses i artikel 19 första stycket i domstolens stadga. Möjligheten att företrädas av ombud är enligt artikel 19 tredje stycket i domstolens stadga emellertid förbehållen de privilegierade parterna.

10 Eftersom J.-V. Sánchez-Tarazaga Marcelino inte är medlem av advokatsamfundet är han inte advokat (abogado) i den mening som avses i artikel 19 i domstolens stadga. Även om han enligt spansk lagstiftning får företräda sökanden, som inte är en privilegierad part, vid alla domstolar, uppfyller han således inte det första av de två

kumulativa villkoren i artikel 19 fjärde stycket i samma stadga och saknar följaktligen behörighet att företräda sökanden vid förstainstansrätten.

11 Detta konstaterande vederläggs inte av att en spansk autonom region i ett annat mål företräddes av en anställd på vederbörandes rättstjänst som inte var medlem av advokatsamfundet (förstainstansrättens beslut av den 13 juli 2004 i mål T-29/03, Comunidad Autónoma de Andalucía mot kommissionen, REG 2004, s. II-2923). I det målet tog nämligen kommissionen först upp frågan om sökandens företrädare i samband med en invändning om rättegångshinder, men denna invändning återkallades sedan. Eftersom talan avvisades på andra grunder uttalade sig inte förstainstansrätten i det beslutet i frågan om sökandens företrädare.

12 Av det ovanstående följer att talan skall avvisas, eftersom det är uppenbart att den inte kan prövas i sak.

13 Under dessa omständigheter saknas anledning att pröva interventionsansökan från Comunidad Autónoma de Andalucía — Junta de Andalucía.

Rättegångskostnader

14 Enligt artikel 87.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Kommissionen har yrkat att sökanden skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom sökanden har tappat målet, skall kommissionens yrkande bifallas. Sökanden, kommissionen och Comunidad Autónoma de Andalucía — Junta de Andalucía skall likväl bära sina respektive kostnader avseende interventionsansökan.

Mot denna bakgrund beslutar förstainstansrätten (andra avdelningen) följande:

1) Talan avvisas eftersom det är uppenbart att den inte kan prövas i sak.

2) Det saknas anledning att pröva interventionsansökan.

3) Sökanden skall bära sin rättegångskostnad och ersätta kommissionens rättegångskostnad, förutom i den del som hänför sig till interventionsansökan.

4) Sökanden, kommissionen och Comunidad Autónoma de Andalucía — Junta de Andalucía skall bära sina respektive kostnader avseende interventionsansökan.

Luxemburg den 5 juli 2006.

E. Coulon — J. Pirrung

Justitiesekreterare — Ordförande